

П Р И С Ъ Д А

№ 420

В ИМЕТО НА НАРОДА

Гр. София, 02.12.2009 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, Наказателно отделение, 12 състав в публично съдебно заседание на втори декември, две хиляди и девета година, в следния състав:

Председател: **Г. КОЛЕВ**
Член-съдия: **СИЛВИЯ ЦЕПОВА**
Съдебни заседатели: **Н.И.**
П.К.
П.З.

Секретар **К.Л.**

Прокурор **ПЪРВОЛЕТА НИКОВА**

След като разглежда докладваното от съдия **КОЛЕВ НОХД № 866 по описа за 2008 г.**

П Р И С Ъ Д И

ПРИЗНАВА подсъдимия Д.П. /Р. J./, роден на ***г*** /S./, A./A. /, австралиец, австралийски гражданин, неженен, неосъждан, със средно образование, месторабота военно-служаш, с адрес по месторабота В., графство Й., район К. и постоянен адрес:*** **ЗА ВИНОВЕН** в това, че на 28.12.2007г., около 01.15часа, в гр. С., на площад „С. Н.” от към сграда № *, умишлено умъртвил А. Х.М., ЕГН *****-нанесъл удар с нож, причинявайки прободно-порезно нараняване на гръдния кош със засягане на левия бял дроб и сърцето, довело до остра кръвозагуба и хемопневмоторакс на А. М. и направил опит умишлено да умъртви А.Е.З., ЕГН *****-нанесъл удар с нож, причинявайки прободно-порезна рана в дясната половина на гръдния кош на ниво 10-11 ребро, непроникваща в гръдната или коремната кухина на А.З., като деянието представлява убийство и опит за убийство на повече от едно лице и е извършено по хулигански подбуди, поради което и на основание чл. 116, ал.1, т.4, пр. 3 и т. 11, вр. чл. 115, вр. чл. 18 ал.1 вр. с чл. 54 от НК му **НАЛАГА НАКАЗАНИЕ В РАЗМЕР НА 20 /двадесет години/ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, като ОПРЕДЕЛЯ първоначален СТРОГ РЕЖИМ на изтърпяване на наказанието.**

ОСЪЖДА подсъдимия Д.П. /със снета по-горе самоличност/ **ДА ЗАПЛАТИ** на А.М.М. обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат от престъплението

в размер на **200.000.00лв. /двеста хиляди лева/**, ведно със законната лихва от датата на увреждането.

ОСЪЖДА подсъдимия Д.П. /със снета по-горе самоличност/ **ДА ЗАПЛАТИ** на **Х.Ц.М.** обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат от престъплението в размер на **200.000.00лв. /двеста хиляди лева/**, ведно със законната лихва от датата на увреждането.

ОСЪЖДА подсъдимия Д.П. /със снета по-горе самоличност/ **ДА ЗАПЛАТИ** на **А.Е.З.** обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат от престъплението в размер на **50.000 /петдесет хиляди лева/**, ведно със законната лихва от датата на увреждането

ОСЪЖДА подсъдимия Д.П. /със снета по-горе самоличност/ **ДА ЗАПЛАТИ** на държавата направените по делото разноски в размер на **13 893.67 лв. /тринадесет хиляди, осемстотин деветдесет и три и 0.67лв./, 12 лв. /дванадесет лева/** за служебното издаване на изпълнителни листа, както и държавна такса в размер на 4% в/у стойността на уважените граждански иски в размер на **18 000.00 лв. /осемнадесет хиляди лева/**.

ЗАЧИТА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ЗАДЪРЖАНЕ на подсъдимия Д.П. /със снета по-горе самоличност/ считано от 28.12.2007г. до влизане на присъдата в сила.

ПРИСЪДАТА подлежи на обжалване и протест пред САС в 15-дневен срок от днес.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕН-СЪДИЯ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: 1.

2.

3.

МОТИВИ

по НАКАЗАТЕЛНО ДЕЛО ОТ ОБЩ ХАРАКТЕР № 866/2008г. по описа на СГС, 12-
състав, НО

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА ОБВИНЯВА:

П.Д. /Р.Л./ роден на *****. в гр. С. /С./, А. /А./, австралийски гражданин, сем. положение-неженен, неосъждан, образование - средно, живущ пост. адрес **** /С./, А. /А./, кв. Ч./С./, ул. "К.В.. "С.*, № 3/В., графство Й., район К..

В Т О В А Ч Е: На 28.12.2007год., около 01.15 часа, в гр. С., на площад „С.Н." от към сграда № *, умишлено умъртвил А. Х.М., ЕГН: *****-нанесъл удар с нож, причинявайки прободно-порезно нараняване на гръдния кош със засягане на левия бял дроб и сърцето, довели до остра кръвозагуба и хемопневмоторакс на А. М. и направил опит умишлено да умъртви А.Е.З., ЕГН: *****-нанесъл удар с нож, причинявайки прободно-порезна рана в дясната половина на гръдния кош на нИ.10-11 ребро, непроникваща в гръдната или коремната кухина на А.З., като деянието представлява опит за убийство на повече от едно лице и е извършено по хулигански подбуди-престъпление по чл.116 ал.1,т.4, пр 3 и т.11 вр.чл.115 вр.чл.18 ал.1 от НК като отделните деяния са били осъществени и подробно описани в обвинителния акт.

В хода на съдебните прения, представителят на прокуратурата поддържа предявеното обвинение по отношение на подсъдимия П.Д. така, както те са повдигнати с обвинителния акт, който е предмет на разглеждане в настоящото производство.

Счита, че от проведеното съдебно следствие и събраните доказателства по делото: разпити на свидетели, документация, изслушаните експертизи, изложената в обвинителния акт фактическа обстановка, се потвърждава и няма основание да счита, че фактите, които Прокуратурата твърди за установени, не са доказани. Напротив – счита, че всички тези обстоятелства са категорично доказани в хода на проведеното съдебно следствие. Обвиненията касаят извършено умишлено умъртвяване на А. Х.М., нанасяйки му удар с нож, причинявайки му прободно-порезно нараняване на гръдния кош и направен опит умишлено да се умъртви А.Е. З., като нанесения му удар с нож, е причинил прободно-порезна рана в дясната половина на гръдния кош на нИ.10-11 ребро, непроникваща в гръдната или коремната кухина на А.З., като деянието представлява опит за убийство на повече от едно лице и е извършено по хулигански подбуди. Счита, че подсъдимият е демонстрирал непристойно поведение и незачитане на обществените правила и нрави. Деянието е извършено от подсъдимия по хулигански подбуди. Сам по себе си този квалифициращ признак предполага отсъствие на лични отношения между подсъдимия и пострадалите, каквито е безспорно установено, че не са имали. Действията на подсъдимия са необясними, неадекватни, подсъдимия е демонстрирал явно и грубо неуважение към българското общество, чиито нрави, политически ориентации, футболни движения той не познава, и съответно не следва могат да бъдат повод за проявената му груба сила, гаврене и издевателство над личност.

С оглед на горе изложеното, моли да се постанови присъда, с която да се признае подс. П. за виновен за извършеното от него престъпление по обвинението въведено с обвинителния акт, като му се наложи наказание „доживотен затвор”.

В съдебното производство са конституирани като частни обвинители и граждански ищци Х.М. и А.М., които съгласно фактическите и правни рамки на обвинението са пострадали от деянието по чл. 116, ал.1 т.4 пр 3 и т.11 вр.чл 115 вр.чл 18 ал.1вр.чл 54 от НК, предмет на разглеждане в настоящето наказателно производство.

За съвместно разглеждане в съдебното производство са приети предявените от Х.М. и А.М. против подсъдимия П.Д. граждански искиове за сумата в размер на 200.000.00 лева поотделно, представляваща обезщетение за причинение неимуществени вреди в резултат от престъплението, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата.

В съдебното производство е конституирани като частен обвинител и граждански ищец А.З. които съгласно фактическите и правни рамки на обвинението е пострадал от деянието по чл. 116, ал.1 т.4 пр 3 и т.11 вр.чл 115 вр.чл 18 ал.1вр.чл 54 от НК, предмет на разглеждане в настоящето наказателно производство.

За съвместно разглеждане в съдебното производство е приет и предявеният от А.З. против подсъдимия П.Д. граждански иск за сумата в размер на 50000 лева, представляваща обезщетение за причинение неимуществени вреди в резултат от престъплението, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата.

Частният обвинители и граждански ищци Х.М. и А.М. поддържат изцяло изложените от представителя на прокуратурата съображения.

Повереникът на частния обвинител и граждански ищец А.З. поддържа изцяло анализа изложен от представителя на прокуратурата. Излага доводи, че безспорно на първо място, е че подсъдимия е отишъл при групата момчета, а не те при него, също така че подсъдимия е носел нож, безспорно е също така, че именно с този нож са причинени нараняванията. Според защитата по дрехите на доверителят му има разкъсвания, и наранявания по тялото. Безспорно, е също така, че ударите са били резки, силни и насочени странично и в гърба. Според повереника не са насочени към ръцете и краката, а са насочени именно да причинят смърт и с подобен нож и острие може да се причини смърт. Според повереника безспорно, е че удара не е бил един. Това са били резки удари и на фона на цялото нещастие, все пак добре, е че е сравнително малък броя на пострадалите. В подкрепа на това си становище изтъква че ножа с оглед големината му и силата на нанасяне на ударите причинява и прободни и порезни наранявания. На следващо място навежда че показателни са също така показанията на свид. М.С., който твърди, че подсъдимия след като намушква А.З., прави още две крачки с намерението „...Да го довърши”. Острието е стигнало до кост и това е препятствало по-тежките последици. Поддържа изразените доводи че правната квалификация е правилна и като фактология и като аргументация.

Като представител на граждански ищец счита, че най-малкото нещо, което се дължи на пострадалите е справедливо парично обезщетение, въпреки, че такова няма. Моли съдът да го уважи изцяло в пълния му размер.

В качеството му на частен обвинител счита, че няма аргумент, който да го наведе на мисълта, че подсъдимия може да получи по-малко наказание от поисканото от прокуратурата. В крайна сметка трябва да се покаже, че има държава и държавност и моли да му се наложи наказание доживотен затвор без замяна.

Поверениците на частните обвинители и граждански ищци Х.М. и А.М. поддържат изцяло обвинението в рамките очертани от прокуратурата. Повереникът ще акцентира на няколко момента. Според него драмата, която се е разиграла далеч не започва след полунощ, тя започва от момента, в който подсъдимия е закупил този страховит нож, предназначен за убиване. Обясненията му, че трябва да се защитава, ако е нападнат показва известна екстремност.

Излага доводи, че видяното на охранителните камери-устремът, с който подсъдимия е тръгнал към групата момчета сочи, че той се е възползвал по най-бързия начин, използвайки суматохата да нападне групата момчета и да започне да раздава справедливост, каквато той смята, че е трябвало да бъде раздадена. На следващо място, навежда че него не го е притеснявало, че е посред нощ, че се намирал в държава на хиляди километри от родината му, той не зачита правовия ред и установените порядки, той не се интересува от европейските стандарти на държавата въведени от Европейския съюз, за него е важно да наложи своите разбирания за справедливост и за взаимоотношенията м/у хората.

Поддържа изразените доводи в изслушаната тройна съдебно-медицинска експертиза, която дава заключение за механизма на удара според която удара към А. М. е бил рязък и силен, което е в разрез с обясненията на подсъдимия. Това не е движение за защита, а удар за убиване. Такъв удар е бил насочен и към А.З.. Обясненията на

подсъдимия, че размахва ножа за да се защити, противоречат на действителността. Само спъването и падането са причина А.З. да остане жив.

Поддържа квалификацията въведена от прокурора, и поисканото наказание, което е единствено правилното и законосъобразно, изхождайки конкретната обществена опасност на дееца, цялостното му поведение в нощта на 28.12.2007г. Поддържа също така и гражданския иск, който счита за основателен по основание и размер следва да бъде уважен.

Защитниците на подсъдимия молят съдът да приеме, че обвинението не е доказано по изискуемия от закона начин. Считат, че е несъстоятелно да се приеме заинтересованост само в показанията на членовете на групата свидетели младежи, който били в по близки отношения с А. М., а не и в тези, дадени от безпристрастни показания на „неутралните” свидетели.

Излага аргументи в защита на подс. П. със съзнанието, по думите му, че ще му се наложи да представи тезата си от името на подзащитния им в една изключително враждебна обществена атмосфера, целенасочено настроена така от медиите, която и до сега продължава да търпи негативното медийно въздействие. В подкрепа на тези си твърдения излага доводи, че подзащитният му е бил наричан „касапин”, „хладнокръвен и циничен убиец”, „подъл и агресивен нападател в гръб”, „развилнял се с нож в центъра на столицата австралиец”. Поддържа също така, че този му образ е бил подхранван и от представителя на обвинението.

Според защитата се наблюдава предубеденост на органите на досъдебното производство, която се изразява най-вече в това, че още веднага след трагедията в нощта на 27/28.12.2007 г. е била подбрана и следвана докрай една единствена версия за инцидента, опираща се изцяло на информация, изхождаща от кръга на компанията, в която са били и жертвите. Че това е бил единственият меродавен за обвинението източник на информация ясно следва от изложението на л. 4 - 5 от обвинителния акт, където изрично е отбелязано въз основа на чии свидетелски показания прокуратурата прави своите фактически изводи. Твърди, че разследващият орган, действащ безусловно под прокурорско ръководство, е допуснал съществени и неотстраними пропуски в разследването, които в следващите негови етапи са се умножавали тъкмо поради неотклонното следване на изначално подбраната версия. Извършеният оглед не е обхванал цялото място на произшествието, а именно теренът между входа на Министерството на здравеопазването и намиращия се в близост до него изход на подлеза на метростанция „С.”. Именно на това място се е развил конфликтът между компанията от младежи, в която са били и жертвите, и двете неустановени лица от ромски произход, в който конфликт подзащитният му се е намесил с цел да помогне на нападателите роми. Дори прокуратурата е приела, че такъв конфликт, макар и на вербално ниво, е имало. Но данни, че агресията е ескалирала в побой над ромите, и че П. се е намесил в помощ на последните, е могло да бъдат събрани още веднага след инцидента от присъстващите там полицаи, видно от показанията на някои от тях - свид. А.С. ***. от 13.10.2008 г.) и свид. С.Ц. ***6.03.2009 г.). Ако въз основа на тези данни мястото бе огледано веднага и бяха иззети възможни следи, може би щяха да се съберат допълнителни доказателства в подкрепа на версията на подзащитния му относно случилото се. Излага следните доводи за това: Разпитът на всички присъствали на мястото на произшествието полицаи е трябвало да бъде проведен незабавно или поне в следващите 1-2 дни. Не са били своевременно издирени и разпитани, или поне не са били направени опити за това, неустановените лица от ромски произход, влезли в конфликт с групата от младежи, в която са били и жертвите. Нищо не е било направено за издирването на лицето (лицата), за които се твърди, че първи са предприели действия по неутрализирането и задържането на подсъдимия до идването на първия

полицейски екип. Нищо не е било направено за издирването и разпита на лицата от охраната на „Б.“, за чието присъствие на мястото на произшествието даде ясна информация в показанията си свид. К. ***. от 27.05.2009 г.). Не са били иззети веднага дисковете със записите от камерите, разположени на сградата на МЗ и държащи в обхвата си мястото на произшествието. Това е един от най-сериозните пропуски в разследването, защото по-късно, когато органът по разследването най-накрая е предприел действия, за да получи достъп до тези дискове, по не съвсем ясни и сега причини информацията върху тях е била заличена, а по-късно и цялата компютърна конфигурация е била подменена. Резултатът е липса на особено важна визуална информация за инцидента, доколкото според показанията на свид. Г.А. дадени в съдебно заседание от 02.07.2009 г., наблюдаваните от него монитори са пресъздали съответна част от случилото се на 27 с/у 28.12.2007 г. Ако е вярно казаното от свид. А. според същите показания, че на 28.12.2007 г. неизвестни лица, вече в негово отсъствие от сградата на Министерство на здравеопазването, са прегледали записа от камерите, отново се поставя въпроса защо никой не е установил, издирил и разпитал тези лица. Остават неотстранени съмнения: дали наистина нищо важно не е било записано, или може би лицата, прегледали записа все пак са видели нещо, оказало се впоследствие противоречащо на преднамерено следваната от прокурора и разследващия орган версия? Тези съмнения са могли да бъдат отстранени само чрез незабавното изземване на дисковете, което обаче не е било сторено, сякаш в този момент разследващите органи са забравили всичко научено за неотложните следствени действия.

Излага доводи в противовес на събраните в хода на съдебния процес доказателства които прокуратурата разчита в подкрепа на поддържаната от нея версия за събитията в нощта на 27 с/у 28.12.2007 г.

Според **обвинението** конфликтът се е изразил единствено в размяна на реплики, без словесният спор между двете неустановени лица и групата от младежи, идващи откъм метро-станция „С.“ да прераства във физическа саморазправа. След това групата продължила движението си в посока към бул. „С.“. Едва тогава подзащитният му се бил втурнал към тях, като размахвал намиращия се в дясната му ръка нож тип „пеперуда“ и посягал да мушка с него. Като се приближил плътно към младежите от групата, подзащитният му, без да е бил с нещо предизвикан, като крещял неистово и се държал определено хулигански, намушкал свид. З., след това се нахвърлил с ножа и смъртоносно наранил А. М. и едва ли не щял да коли наред, ако не бил неутрализиран от неустановеното лице в защитно облекло като тази фактическата обстановка изцяло на базата на показанията на членовете на приятелската компания, част от която са били и пострадалите.

Според **защитата** тези показания са изцяло ненадеждни, не следва да се приемат за отразяващи действителните факти и поради това не са годни да залегнат в мотивите на съдебния акт, който предстои да бъде постановен. Също така смята, че тези показания са твърде противоречиви относно следните факти. В показанията, дадени в съдебно заседание на 21.05.2008 г., свид. А.З. е твърде подробен в описанието на нараняванията, докато за други подробности за инцидента е доста неопределен или твърди, че не ги помни. Самата тази негова избирателна амнезия е в състояние да предизвика съмнение в правдивостта на казаното от този свидетел. Не съответства на истината казаното от свид. З., че е бил наранен в гърба. Това категорично се опровергава от заключението на изслушаната СМЕ относно неговото нараняване. Не е вярно казаното от свид. З., че още с приближаването си към групата подсъдимият вече е държал изваден нож в дясната си ръка. Това се опровергава от обясненията на подзащитния му и от показанията на младежите, които са го придружавали същата нощ – свид. У. и свид. Д. - последният разпитан в съдебно заседание на 09.07.2008 г. – л.

187 от съдебното досие. На евентуалното възражение, че въпросните свидетели са имали близки отношения с подсъдимия, поради което показанията им са може би пристрастни, защитата отговаря, че свидетели, нямащи никакви отношения нито с групата от младежи, сред които са били и пострадалите, нито с подсъдимия и познатите му, с които се е движил, нарича ги по-нататък „неутрални” свидетели, също опровергават казаното от св. З. относно това, в кой момент ножът се е появил в ръката на П.. Това са показанията на свидетелите М.Н., Л.Т. и В.Г..

Според защитата това не са свидетели, на които може да се вярва и, още повече, на базата на чиито показания да се постанови присъда. Поредността на събитията в тяхната съвкупност, представена в показанията на обсъжданата сега група свидетели, изобщо не съответства на поредността на събитията според изображенията от записите на полицейските камери, намиращи се над кръстовището на бул. „С.” и бул. „М. Л.”, съответно разтълкувани от вещото лице Д.. Дори и да се приеме, че на тези изображения не се различават достатъчно ясно отделни физиономии, никой не спори, че на същите изображения са пресъздадени инкриминираните събития, протекли по начин и в поредност, изцяло противоречащи на версията, представена в показанията на членовете на групата, в която са били и пострадалите. Нещо повече – надеждността на тези показания допълнително се подронва от обстоятелството, че, ако част от тези свидетели споменават за 1-2 измежду тях, които са се втурнали към появилите се роме, изображенията на полицейските камери показват, че и това не е вярно - във „втурването” към ромите са участвали 11-12 души, т. е. практически всички момчета от групата. Дори и в монолитната група на обсъжданите тук свидетели обаче се получава пробив. Разпитан пред съдия в хода на ДП, защото е особено важен за обвинението очевидец, свид. М.С. все пак е потвърдил, че между член на приятелския му кръг, а именно свид. Т.Й., и две непознати лица, е имало стълкновение преди конфликта с подсъдимия. Същите показания бяха приобщени към доказателствата, чрез прочитането им в съдебно заседание на 21.05.2008 г. Излага доводи че всички членове на компанията, в която са били пострадалите, самоуверено и самоотвержено заявяват в показанията си, че в нощта на инцидента А. М. не е бил повлиян от алкохолно опиване. Това също не отговаря на истината и е допълнителен индикатор за ненадеждността на тези показания, защото самата прокуратура в обвинителния акт признава тежката степен на алкохолно опиване на М.. Според защитата също така не са получени отговори на допълнителните въпроси, целящи да изяснят с какво се отличава поведението на употребилите алкохолни напитки, намиращи се в тежка степен на алкохолно опиване. Но дори и А. М. действително с нищо да не е показал, че е бил повлиян от алкохола при тежка степен на алкохолно опиване по време на инцидента, обясненията биха могли да са две: или че е бил младеж със значителни физически показатели и е можел да „носи”, или че организмът му до такава степен е бил привикнал с употребата на алкохол, че изпитото от него количество, обичайно съответстващо на тази степен на алкохолно опиване, не е било в състояние да му повлияе. И двата варианта не са за вярване, нито пък има събрани доказателства в подкрепа на единия или другия. В защита на подсъдимия доводите са следните.

Безспорен, според защитата, е мотивът на подзащитния му да се намеси в този конфликт – стремежът му да помогне на бития ром и да прекрати саморазправата с него. Този мотив, а не явното неуважение и несъобразяване с обществените порядки и правата на околните, определени от прокуратурата като „хулигански подбуди”, е стоял в основата на поведението на подзащитния ми през цялото време. Тогава „хулиганските подбуди” услужливо се „притичват” на помощ. Безспорно според защитата е също така, че намесата на подзащитния му е насочила срещу него агресията и проявеното физическо насилие от страна на групата младежи. Тук основните епизоди са два –

първо, едва когато членовете на компанията, в която са били пострадалите, са започнали да бият подсъдимия, и в никакъв случай преди това, той е извадил ножа с цел да се защити, и, второ, сметнал, че се е отървал от агресията срещу него, подзащитният му отново се обърнал към бития ром, когато отново е бил нападател, и то с бетонови блокчета, насочени към такава жизнено важна част от тялото ми, каквато е главата. Тогава той е вдигнал лявата си ръка пред главата в стремежа си да се предпази от бетоновите блокчета, а с дясната ръка е почнал да размахва ножа с цел да предприеме по-ефикасна самозащита от нападението върху него. Тук подсъдимият е достатъчно ясен в обясненията си - лявата му ръка е била единствената преграда между бетоновите блокчета, хвърляни от членове на групата, в която са били и пострадалите, и главата му, към която тези блокчета са били насочени, докато в същото това време е размахвал ножа с дясната си ръка с единствената цел да отблъсне нападението като доводите му за изложените по горе обстоятелства се подкрепят и от редица достоверни доказателства, събрани в хода на съдебното дирене, а именно: Показанията на свидетелите Л.У., Г. С. и до известна степен на свид. А. Д.. Както и от безпристрастните показания на „неутралните“ свидетели. свид. А.С. и свид. С.Ц. , категорично чули от колегите си, че между групата младежи и неустановени роми е имало конфликт, придружен с насилие, и че подсъдимият се е намесил, за да прекрати саморазправата. Според защитата поредността на действията на подсъдимия, описана в обясненията му, и най-вече изпълненото в два отделни епизода нападение на групата върху него особено категорично се потвърждават от ясните и подробни показания на свидетелите Л.Т., М.Н. и В.Г., които описват различни епизоди от инцидента, но, разгледани в съвкупност, изцяло се припокриват с информацията, дадена от подзащитния му. Според защитата са нарушени човешките права на Д., по специално свързаните с чл. 6 ЕКЧП, чл. 47, 48 за нарушаване на човешките права и това включва лошото разследване, невключването на всички доказателства, особено първоначалните подписани показания на свидетелите и присъединяването на З. *** след като е бил участник в насилието и ключов свидетел.

Мнението на неговия **защитник и баща С.П.** е, че неговият син не е способен да извърши такова нещо и това се потвърждава напълно от психологичния и психиатричния доклад като потвърждават мнението за човек със силно чувство за социална справедливост и с не агресивен характер. В документите се съдържат характеристики, които покриват целия му живот. От училището му пишат, че той показва силен интерес и всеотдайност към социалната справедливост, и че ще направи всичко възможно, за да помогне на другите. Един от работодателите му посочва, че П. не е агресивен, не се държи по заплашителен начин и докладите от нощта на инцидента са напълно невероятни и несъответстващи на характера му. Също така от първата вечер в полицията по време на разследването и давайки показания пред този съд – през цялото време Д. не е променял показанията си, тъй като това е истината. От историята му, както и от психологическия доклад, неговото поведение пред съда, се вижда, че той не е убиец, какъвто прокуратурата и гражданските ищци се опитват да го изкарат.

С оглед гореизложеното и всички доводи, които споменава защитата С.П. моли съдът да вземе предвид следната фактическа обстановка.

Компания от 15-на младежи, между които и пострадалите, за които има безспорни данни, че са били в значителна степен алкохолно повлияни, а поведението на всички е показвало белези на поведението на привърженици на футболния отбор на Л. Сф., около 01.00 ч. на 28.12.2007 г. са излизали от подлеза на метростанция „С.“, движейки се в посока към бул. „С.“. Д.П. в този момент е могъл да наблюдава групата и съответно на поведението ѝ с оглед на това, което свид. А. Д. му бил обяснил, я е възприел като група футболни хулигани. Между компанията и преминаващи две неустановени лица,

които компанията схванала като роми, възникнал първоначално вербален конфликт, като се долавяли обидни изрази, отправени от членове на компанията към неустановените лица („Ей, манго!“ според показанията на свид. М.Н.). Конфликтът почти веднага прераснал във физическа агресия, проявена от членове на компанията спрямо неустановените лица, до степен на нанасяне на удари с юмруци и ритници върху вече падналото на земята едно от двете лица. Подсъдимият, който имал нож в джоба си, но без да го вади, се втурнал с викове „Назад, назад!“ да помогне на бития, поразбутал младежите от компанията, наобиколили падналия, и се навел над него в опит да му помогне. Тогава агресията на групата младежи се насочила върху подсъдимия, те започнали да бият и ритат него. В някакъв момент подсъдимият успял да се изправи, извадил ножа в дясната си ръка и започнал да го размахва високо над главата си, без да засегне някого. За момент младежите като че били респектирани и се отдръпнали в посока към бул. „С.“. Подсъдимият се обърнал отново към метро-станцията, за да види какво е положението на битото и паднало на земята неустановено лице. Тогава вече той бил плътно заобиколен от няколко момчета от приятелската компания, отново бил блъскан и ритан, а непосредствено след това започнали да го замерят с бетонови блокчета, намиращи се в непосредствена близост. Тъй като ударите били насочени към главата му, той с лявата си ръка се опитал да се предпази и отбил няколко от хвърлените по него блокчета, а с дясната ръка размахвал ножа, с цел да спласи нападателите си, без да има намерение да промуши някого. Въртял се постоянно в кръг, защото винаги някой се опитвал да го нападне в гръб. Ударите обаче върху него продължавали и при един от тях подсъдимият паднал на земята, където отново бил ритан и удрян. В нито един момент на инцидента подсъдимият не почувствал с ножа да е наръгал някого, а и не е имал такова намерение.

Счита, че по отношение правната оценка ако се приеме, че подсъдимият е причинил нараняванията на пострадалите, той категорично трябва да бъде оправдан по обвинението, че е действал по хулигански подбуди също така ако се приеме, че подсъдимият е причинил нараняванията на пострадалите, следва да се прецени дали той не е действал при неизбежна отбрана, а именно защитавайки се и размахвайки ножа от непосредствено противоправно нападение спрямо личността му, защото е бил нападат, поради намесата си в конфликта. Бил е замерян по жизнено важен орган, какъвто е главата, с предмети, представляващи сериозна опасност (бетонови блокчета) и в хода на атаката спрямо него е започнал да размахва ножа с цел да се защити. Счита също така, че приемайки, че Д. П. е действал при неизбежна отбрана, той безусловно следва да бъде оправдан.

Моли съдът ако горното не бъде възприето, като алтернатива деянието на подс. П. да се квалифицира по чл. 119 от НК, като извършено при превишаване на пределите на неизбежната отбрана – интензивността и вредоносните последици от предприетата от него защита са превъзхождали интензивността на непосредственото нападение спрямо него, каквото безспорно е имало, и произтичащата от това нападение реална опасност за неговата личност.

По отношение на наказанието моли съдът, ако подсъдимият бъде признат за виновен, и независимо от правната квалификация на деянието му, която се възприеме, наказанието му следва да се определи при условията на чл. 55 от НК:

По отношение гражданските иски за защита излага доводи, че при обсъждането на тяхната основателност и размери моли да се вземе предвид, че ако изобщо е имало увреждащи действия от страна на подс. П., тези действия в значителна степен са били предизвикани от неправомерното поведение на голяма част от членовете на младежката компания, включително и на пострадалите. Ако се приеме, че подсъдимият е действал в условията на неизбежна отбрана, исковите следва да бъдат

изцяло отхвърлени. Ако се приеме, че той е действал при превишаване на пределите на неизбежната отбрана, налице е съществено съпричиняване от страна на пострадалите. Във всички случаи и отделно от вече казаното, гражданските иски са предявени в прекомерни размери и извън установената съдебна практика.

Присъдата следва да бъде въз основа на всички доказателства, да се отчетат мотивите на подсъдимия да помогне на друго същество в смъртна опасност, липсата на намерение да нарани никого, обстоятелството, че е бил в състояние на изключителен страх и е искал да защити себе си в резултат на което е станал жертва на агресивната група.

Молят да се постанови справедлив съдебен акт.

Подсъдимият Д. П. дава подробни обяснения по обвинението, като сочи, че са налице множество проблеми с обвинението, също и полицейското разследването и това на прокуратурата. Соци, че е видял група от „Л.“- хулигани, които са издавали заплашващи звуци и страхувайки се за своята сигурност и по специално за безопасността на Л. е решил да се скрие от приближаващата група. Твърди, че не е търсил по никакъв начин неприятности. Когато видял, че същата група напада две лица от ромски произход, погледнал и видял един да бяга нагоре към метрото. След което тръгнал към бул. С. да види дали е успял да избяга от преследващата група от 15 човека.. Видял, че събарят лице от ромски произход и започват да го бият жестоко. Тръгнал в негова помощ и коленичил при него, докато групата все още го е биела, оципал го по раменете, използвайки показалеца и палеца си и го попитал на български „Добре ли си?“. Нямамо отговор и предположил, че е в безсъзнание, тъй като не реагира. Според показанията на подсъдимия, мъж го е удрял по лицето, като твърди че това е бил А. М.. Отстъпил назад, след което групата момчета го нападнали като сочи, че именно това го е провокирало да извади ножа и да извика на български „Назад, назад“ много пъти.

Според обясненията му групата продължила нападението, като всички това се е случвало пред „Б.“, близо до входа на метрото. Подсъдимият с цел да запази живота си от непрекъснато заобикалящата го група младежи, замахвал с ножа, за да ги отблъсне. Причината, че всички са видели ножа, е че го е държал високо над главата си, държал го е там, до като е викал на групата. Мотивацията му била защита. Подсъдимия казва, че си спомня всичко преди смъртта на А. М. и след това. Не си спомням обаче точния момент на смъртта на А. М.. Твърди, че е бил в безсъзнание, или замаян като според него именно в този момент да умрял А. М..

Пледира, към съда да намери, че е действал в самозащита и е невинен от морална и от правна гледна точка.

При последната си дума - по чл. 295 от НПК, подс Д.П. няма какво да каже и се придържа към тезата на защитата си и своите обяснения.

СЪДЪТ след като взе предвид събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, анализирайки ги намери от

ФАКТИЧЕСКА СТРАНА за установено следното: Свид. С. Г. И.С.-английски гражданин, е закупил през 2005 г. къща в с. М., обл. С., а през м. май 2006 г. в гр. С. се е запознал с подс. Д.П., сприятелили се - подсъдимия му помогнал да извърши ремонта на закупената от него къща, след което му предоставил ключ от къщата, за да отсяда когато пожелае. В началото на м. декември 2007 г. свидетеля се чул с подсъдимия, който му споделил, че има две седмици ваканция в края на годината и се договорили да дойде при него в Р Б., като за целта свидетеля му резервирал билет на превозвача "И.Д." за 22.12.2007 г., а за приятелката му Л.У. за дата 24.12.2007 г. Св. С. Г. Й. С. наел л.а. "Р.К." с ДК № С **** НК, с който на 24.12.2007 г. отишъл до гр. С., за да посрещне приятелката си, като през това време подсъдимия го чакал в гр.С.. Л.У. гостувала в Р Б. за четири дни, като на 28.12.2007г.

следвало да замине за Л.. На 27.12.2007 г. тримата с наетия посочен по-горе л.а. тръгнали за гр. С.. Настанили се в "А.Х.", където платили за една нощувка и се отправили към рок бар наохождащ се на ул. "Л.". В бара се запознали със св. А. Д. и изпили по две-три бири. Разговаряли за музика и младежките политически движения. Св. А. Д. се самоопределил като "металист", а те като "пънкари" и антифашисти. Свид. А. Д. им разяснил, че в Р.Б. преобладават младежки политически организации, които са с крайно дясна ориентация - футболни хулигани и скинари, както и че крайно левите младежки организации в Р.Б., почти отсъстват и се проявяват предимно в музикални течения като "пънк". Казал им, че съществува вражда между крайно десните футболни хулигани и малкото леви организации, като често стават сбивания между тях. Свид. А. Д. искал да отидат в друг бар - "Ф.", но тъй като свид. С. Г. Й. С. не се чувствал добре, решил да се побере в хотела. Свид. А. Д., подсъдимия и Л.У. тръгнали посока площад "Св. Неделя".

На 27.12.2007 срещу 28.12.2007 год. свид. А. Д., подсъдимият и Л.У. тръгнали посока площад "С. Н.". Л.У. искала да се обади на свид. С. Г. И.С. и по този повод свид. А. Д. закупил от павилиона за цигари и алкохол на кръстовището на бул. "Ал. С." ваучер за 5 лева. Свид. А. Д. въвеждайки числата на ваучера в телефона си чул скандирания в посока откъм метростанция "С.", като разяснил на подсъдимия и на Л. У., че това са футболни хулигани, след което тримата отишли от страна на ресторант "Х." заставайки от вътрешната страна на оградата. Подсъдимият попитал свид. А. Д. дали момчетата са нападнали някого, на който въпрос му отговорил, че не знае, и че не вижда. В този момент свид. А. Д. погледнал отсреща и възприел група от около 20 момчета, които стоят на отсрещния тротоар, сякаш се готвят да пресичат, като в този момент те вече не са викали и скандирали. По досъдебното производство е установено, че това са свидетелите К. Д., К. К., Е. А., А. Д., Х. В., Б. Т., Н. А., М.С., А. П., Б. В., С.И., Р. С., Т.Й., В. В.Л. и пострадалите А. М. и А.З., които на 27.12.2007 г. около 20.00 ч. отишли в заведение "Т." наохождащо се в гр. С., на бул. "М. Л." в близост до "Ж. п.", като свид. Д. К. се присъединил към посочените лица в 21.45 ч. Свид. Х. В. излязъл от заведението около 22.00 ч., а в 23.30 ч. свидетелите Д. К., С.И. и Р. С., тръгнали към дискотека "С." на ул. "П.", за да потвърдят резервацията си. Около 01.00 ч. всички посочени по-горе лица излезли от заведението, като тръгнали в посока ресторант "Х." наохождащ се на площад "С. Н." с намерение да се присъединят към приятелите си в дискотека "С.". Същите минали през метростанция "С.", след което покрай сградата на "Б." АД, където разминавайки се с две неустановени в досъдебното производство лица от ромски произход си разменили реплики без словесния спор да прераста във физическа саморазправа и групата продължила. След това групата се разделила - свидетелите Б. В., Я.Г., Н. А. и А. П. вървели малко пред останалите също разделили се на малки групички, като св. Т.Й. вървял заедно със свид. К. Д. и пострадалия А. М., зад тях единствен се движел св. А. Д.. Св. Б.Т. се спрял пред павилиона за продажба на цигари и алкохол разположен ъглов на светофара на бул. "Ал. С.", за да си купи цигари. Свидетелите Б.В., Я.Г., Н. А. и А. П. *** и се установили до цветарския павилион пред ресторант "Х.". В това време, според свид. Н. А., до оградата на заведението, от вътрешната му страна стояли три лица, а именно подс. Д.П., свидетелите А. Д. и Л.У., от които след като се разминали, подсъдимият се затичал в посоката от която те са дошли, т.е. към павилиона за цигари и алкохол, където се намирала останалата част от групата. Свид. А. Д. му извикал да се върне, но подсъдимия не се спрял, а навлязъл между момчетата, които се разпръснали, а подсъдимият ги бутал, като свид. А. Д. не виждал какво точно прави. Подсъдимият викайки на английски "Ноу фашизъм", държал нож тип „пеперуда" в дясната си ръка и размахвал същия яростно към всеки един, който се намирал наоколо. Подсъдимият крещял на развален, но добре разбираем български с английски акцент, и държейки ножа вървял срещу тях с движения, с които посягал да мушка напред изпъвайки ръката си. Пострадалият А.З. попитал подсъдимия какво прави, казвайки му да хвърли ножа, като чул и някой друг да пита подсъдимия: "Какво правиш, бе, какъв е тоя

нож?". Подсъдимият обаче продължил застрашително да върви към него и предизвикателно да вика "Хайде, хайде", като размахвал ножа. Подсъдимият Д.П. се спрял на място за момент, след което направил две-три много бързи крачки към пострадалия А.З., приближил го, като в същия момент пострадалия А.З. се опитал да се обърне и с обръщането му, подсъдимият държейки ножа в дясната си ръка го намушкал отдясно. Пострадалият А.З. паднал и се подпрял на ръцете си. Подсъдимият го изчакал да се изправи и веднага след това отново започнал да го гони, като пострадалия А.З. се държал с двете ръце за мястото на пробождането. Свид. М.С., сочи, че пострадалия А. М. е видял случилото се с приятеля им и е избягал настрана - по бул. "М. Л." в посока ресторант "Х.", а останалите хаотично са се преместили от страна на здравното министерство, след което подсъдимият посегнал към свид. Т.Й., който бил срещу него, и с хоризонтално движение на ножа насочил същия към гърдите му. Подсъдимият замахал с ножа отляво-надясно два пъти към корема му, но той инстинктивно се отдръпнал назад, като извил тялото си, а ножа минал съвсем близо до тялото му. Подсъдимият продължил да замахва с ножа спрямо останалите от групата и отново се насочил към свид. Т.Й., който отстъпвайки назад се спънал и паднал на земята. Свид. К.Д. успял да го издърпа. В този момент пострадалия А. М. бил много близко до тях. Подсъдимият Д.П. направил две-три много бързи крачки към пострадалия А. М., който не е имал време да се отмести от мястото си, замахнал с дясната си ръка в която държал ножа и го пробол отляво в ребрата. Пробождането било бързо и силно, пострадалия А. М. веднага се хванал за мястото на пробождането и побягнал отново към бул. "М. Л.", но куцайки. За няколко секунди свид. М.С. изгубил от поглед А. М., защото гледал към подсъдимия, но чул викове да бъде повикана линейка. Когато се обърнал видял, че свид. К.Д. държи главата на пострадалия А. М., а всичко наоколо било в кръв. В своя защита, а и за да сплашат подсъдимия, някои от момчетата са започнали да хвърлят камъни в краката му до момента, в който две неустановени по делото лица, от които едното е държало пистолет, а другото палка, казали на подсъдимия да хвърли ножа, след което последния се навел и оставил ножа на земята, но после отново се опитал да го вземе. Едното от лицата изригало ножа от ръката му. В този момент на местопроизшествието, по получен сигнал за сбиване с намушкване между граждани, отишли свидетелите В. Б. и К.Б. и двамата служители на СПО-СДП в състав на А. 301. Свид. К.Б. поставил белезници на подсъдимия Д.П., а свид. Валентин Б. виждайки окървавения нож на земята, предупредил да не се пипа вещественото доказателство и запазил местопроизшествието до идването на служителите на ОЗ РПУ.

След пристигането на полицейските служители, свидетелите Л. У. и А. Д. се върнали в хотела. Свид. С. Г. Й. С. заявява, че Л. У. се е прибрала в хотела разстроена, разказала му, че е станало сбиване между футболни хулигани и Д.П., но не е споменала нищо за нож или Д. да е намушквал някого.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

СЪДЪТ като взе предвид обясненията на подсъдимия, счете че освен важен източник на доказателства, са и средство за защита, което не е свързано със задължение за изясняване на обективната истина по делото и подложи на детайлен анализ собственото им вътрешно съдържание и отношението им към останалите доказателства по делото.

Следвайки този подход на обсъждане **СЪДЪТ** изцяло кредитира всички многобройни писмени и гласни доказателства по делото като събрани в съответствие с действащия процесуален ред. За проверка достоверността на гласните доказателствени средства, особено важно значение имат фактите, които само привидно стоят встрани от предмета на доказване, тъй като носят информация за случилото се преди, след или непосредствено във връзка с първостепенните по значение обстоятелствата и така

допринасят за изясняването на главния факт, като определят точното му място в общия ход на събитията. Същевременно, доколкото тези, условно наречени, странични факти не касаят директно обстоятелствата по обвинителния акт, в случай на предварително съгласуване на версии, могат да бъдат подценени и незабелязани, което определя тяхното важно контролно значение при проверката на достоверността на съответните гласни доказателства, поради това СЪДЪТ внимателно обсъди свидетелските показания и обяснението на подсъдимия, които се отнасят до останалите подробности на твърдяните в обвинителния акт факти.

СЪДЪТ възприема за установена така описаната фактическа обстановка след обсъждане поотделно и в тяхната съвкупност на следните събрани по делото доказателства и доказателствени средства:

- **Обясненията** на подсъдимия Д.П.;

- **свидетелските показания** на П.М. /охрана на х-л "Ш.", В.Г. /охрана на х-л "Ш.", Н.К. /касиер-охранител на паркинг на х-л "Ш.", Л.Т./касиер на паркинг пред х-л "Ш.", както и полицейските служители: свидетелите: П. П. /СПО-СДП-АП-318-1/, И. И. /СПО-СДП-АП 318-1/, К.И./СДП-АП318-1/, А.А. /СДП-Контрола 315/, А.С./СДП-Контрола 315/, Н.З./СДП-АП 319-1/, Н.А./ СПО-СДП-АП 319-1/, Г.П./ СПО-СДП-АП 319-1/, Н.А./ СПО-СДП -АП 319-1/, Ж.Л./СДП-СПО-АП 302/, Ф.Х./СДП-СПО-АП 302/, К.П./СДП-ПП 170/, А.Т./СДП-ПП 170/, Иво П. / ОДЧ-01 РПУ-СДП/, М.В./ОДЧ 01 РПУ-СДП/, М.Т./ОДЧ 01 РПУ-СДП/, В.Л./С ДП-ПП 31-3/, К.С./С ДП-ПП 31-3/, П.К./СДП-АП 31/, С.Ц./СДП-АП 31/.

Обвинението се доказва от събраните **писмени и гласни доказателства**: **Свидетелски показания** на В. Б., К. Б., Х. В., Р. С., К. Д., А. Д., Е. А., А.З., В. В.Л., К. К., Д. К., Н. А., А. П., Б.В., Б. Т., Т.Й., М.С., А. Д., Я.Г., С.С., М.Н., В.Г., П.М., Н.К., Л.Т., Р.Л., П. П., И. И., К.И., А.А., А.С., Н.З., Н.А., Г.П., Н.А., Ж.Л., Ф.Х., К.П., А.Т., Иво П., М.В., М.Т., В.Л., П.К., К.С., С.Ц., А.М., Х. М. и по разпитаните пред съдия свидетели при условията на чл. 223 НПК – А. Д., М.С. и Б. Т.;

Експертизи - СМЕ 1166/2007г./л.103-111/; СХЕ № А-2/2008 г./л. 112/; СХЕ №2/2008 г./л. 113/; Албум СМЕ № 1166/2007г. /л. 114-115/; СМЕ /л.116-126/; СМЕ №2/2008г. на веществени д-ва /л.127-137/; СМЕ /л.138-141/; СМЕ/л.142-157/; СХЕ № а-218/2007г. /л.158-159/; СМЕ /л.160-163/; СХЕ № а-219/2007г. /л.164-165/; СХЕ № 54/2007г. /л.166/; ДНК експ. №18/2008 г./л.167-173/; писма /л. 174-175/; СМЕ на в.д. № 2/2008 г./л.176/; СМЕ на в.д. № 1/2008 г./л.179/; СМЕ на в.д. №16/2008 г./л. 180-188/; СМЕ на в.д. № 17/2008 г./л. 189-198/; Дактилоскопна експ. №10/2008 г./л. 1-4/; Видеотехническа експ. № 08/ДОК-051/л.5-30/; СППЕ/л.31-42/; СПЕ - 3 бр./л.43-54/;

III. ПИСМЕНИ ДОКАЗАТЕЛСТВА:

Постановление за привличане на подсъдим /л. 55, 57, 63-64/; Протокол за разпит на подсъдим /л.56, 59, 60-62,65/; Заповед за задържане на лице /л. 66/; Протокол за личен обиск /л. 67/; Постановление за задържане /л.68-69/; Постановление за налагане на забрана и карта /л.71-72, 104/; Протокол от 31.12.2007г. /л.78-82/; Протокол от 08.01.2008 г./л.83-91/; Справка съдимост /л.92-93/; Справки /л.94-95/; Копия паспорт /л.96-102/; Чуждестранни публикации /л. 105-123/; Писма за криминални регистрации /л. 124-129/; Писмо от ДМОПС-МВР/л.130/; Писмо до ДМОПС/л.131/; Справка до И.-Л./л.132, 134/; Писмо до МОПС/л.133,135/; писмо ДМОПС/л.137-140/; Писмо до ГКПП/л.141-151/; Писма от МЗ /л.154-156/; Справка АИС"ТК"/л.158-160/;ДЗ/л.163-164/; МП/л.167-169/; Веществени доказателства /л.170-171/; Протокол за ДП /л. 172-173, 176, 177, 178, 180, 182/; Протокол за вземане на образци /л. 175/; Приемно-предавателен протокол/л. 179/; Протокол за веществени доказателства на отговорно пазене /л. 181/; Уведомително писмо/л. 183/; Други материали /л. 185-203/; Сметки за експертизи /л.204-238/; Протоколи за предявяване на ДП/л.242-245/.

Прегледът на доказателствения материал потвърждава изразеното от всички страни становище в хода на съдебните прения, че са приобщени няколко групи гласни доказателствени средства, които са в остро противоречие помежду си, съгласно двете версии по делото. Принципно, запаметяването и впоследствие възпроизвеждането на обикновени факти е дейност, строго индивидуална за всеки отделен човек, която се влияе от множество фактори – възраст, наблюдателност, способност за точно пресъздаване, интелектуални възможности, добросъвестност. Прецизната проверка на въздействието на посочените фактори върху гласните доказателствени средства в настоящия случай е от първостепенно значение, защото за всяка от установените групи гласни доказателствени средства съществуват основания за заинтересованост към една от противостоящите тези на обвинението и на защитата. От една страна, се изяснява заинтересоваността на обвинителя в лицето на прокуратурата да докаже изложеното в обвинителния акт, а от друга – се извежда заинтересоваността на подсъдимия да докаже своята невинност. Ето защо СЪДЪТ извърши внимателен и критичен анализ на събраните гласни доказателствени средства, за да ограничи обективното пресъздаване на събитията от пристрастността, въз основа на изследване на отношенията на отделните доказателствени източници помежду им и на плоскостта на собствената им вътрешна логическа устойчивост. За съществен ориентир на преценката на доказателствената стойност служи и съпоставянето на показанията и обясненията с обективно установените данни.

Очертаната в предходното изложение фактическа обстановка, се подкрепя изцяло от всички доказателства, събрани в рамките на съдебното следствие. На първо място, това са събраните гласни доказателства. Техен източник са свидетелските показания на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели К. Д., К. К., Е. А., А. Д., Х. В., Б. Т., Н. А., М.С., А. П., Б.В., С.И., Р. С., Т.Й., В. В.Л. и А.З. .

СЪДЪТ кредитира свидетелските показания на А. Д., че е видял как подсъдимия замахва с нож към всички наоколо с движения, като да удари и да намушка с ножа и как с право движение на ръката си подсъдимия е пробол отстрани свид. А.З., след което подсъдимия се е насочил и към самия свидетел с движение да го намушка в гърдите, но той го ритнал по ръката, с която държал ножа и успял да отбие атаката му и да се отдръпне.

Досежно тези обстоятелства СЪДЪТ кредитира показанията на свид. Б. Т., от които става ясно, че е видял как подсъдимият замахва с ножа към свид. Т.Й., но същия успял да се отдръпне, след което подсъдимият замахнал силно отдолу нагоре и забил ножа, който държал, отляво под ребрата на пострадалия А. М., а след това извадил ножа и продължил да го размахва към останалите. В показанията си същият не помни да е видял по-ранна караница м/у Т. и непознати. СЪДЪТ кредитира и свидетелските показания на свид. Т.Й., в които този факт се потвърждава и от него, а именно, че подсъдимият замахнал с ножа отляво-надясно два пъти към корема му, но той инстинктивно се отдръпнал назад, като извил тялото си, а ножа минал съвсем близо до тялото му. След това подсъдимият продължил да замахва с ножа спрямо останалите от групата като отново се насочил към св. Т.Й., който отстъпвайки назад се спънал и паднал на земята.

СЪДЪТ кредитира изцяло показанията свид. М.С., че е видял последователното нанасяне на прободенията и на двамата пострадали.

СЪДЪТ кредитира и показанията на пострадалия А.З., в който той заявява, че непосредствено преди да бъде намушкан, се е опитал да се изтегли назад заедно с пострадалия А. М. и свид. А. Д., но се е спънал и паднал на ръце, в който момент чувал подсъдимия да крещи зад него и изпитал болка, но не разбрал, че е намушкан. Пострадалият А.З. се обърнал и видял, че подсъдимият непрекъснато настъпва към един или друг от приятелите му, който в този момент се оказвал най-близо до него, замахвал с ножа с

резки движения, насочени към жизненоважни органи към този който му се изпречи пред очите, ударите му били къси и силни, насочени към намушкване, държал ножа с острието нагоре, след което видял пострадалия А. М. да се отдръпва и след като направил няколко крачки, паднал на пътното платно на бул. "Ал. С.". Според показанията на свид. А.З. същият отишъл до него, М. се опитвал да каже нещо, но не могло да се разбере какво, св.З. в този момент усетил, че има болка в гърба и кръв по себе си. Макар да е страна в производството и заинтересован от изхода му и независимо от това, показанията му са правдиви и не противоречат на останалите доказателства по делото. Те косвено са подкрепени и от показанията на свидетелите К. Д., Е. А., В. ВеЛ., К. К. и А. П., поради това че те не са възприели момента на намушкването на пострадалите А.З. и А. М., но са видели, че подсъдимият държи нож и замахва с него към тях и останалите. Посочените свидетели макар и да не са очевидци на самото намушкване съобщават обстоятелства от значение за изясняване на цялостната фактическа обстановка по делото. СЪДЪТ напълно кредитира показанията им като последователни и непротиворечиви. Също така следва да се отбележи специалният психологически доклад за групата, според който се установи, че няма доказателства, че същата има характеристики на футболни хулигани.

Следващата група гласни доказателства са тези, чийто източник са свидетелските показания на В. Б. и К. Б.. СЪДЪТ напълно кредитира техните показания като последователни и непротиворечиви.

В показанията си същите обясняват, че около 1.15 ч., получили сигнал за спречкване на пл. С. Н. с/у хотел „Ш.". Оперативния дежурен им подал сигнал за спречкване м/у група младежи с прободено лице, за което били изпратени в района на бул. В. и бул. С.. С отиване на място забелязали група младежи, които се били събрали около входа на М. на з., като разбрали от тях, че има наръгано лице и нож целия от бял метал с кръвави следи. Направили били всичко възможно ножа да бъде взет от земята, за да предотвратят евентуално ново намушкване. До идването на другите екипи направили всичко зависещо от тях ножа да не бъде пипнат. Не видели къде се намирало раненото лице, а само се опитали да опазят мястото, където било оставено хладното оръжие до идването на оперативната група. От показанията и става ясно, че други техни колеги, са задържали лицето. Също така от показанията им става ясно, че групата от хора е била голяма и не са могли да определят на място кой е извършител. В последствие им е бил посочен извършителят. Когато пристигнали на мястото е имало и други техни колеги.

Според показанията на свид. Б. същият видял на пешеходната пътека да лежи окървавено лежащо момче. Групата от момчета викали и били заобиколили един младеж - в случая подсъдимия. Момчетата крещели, че този младеж е наръгал техен приятел. Други хора също е имало, като бройката им е била около 2-3, по посока на бул. Т.А.. Според показанията му в ръцете си подсъдимия е нямал оръжие. Направило му впечатление, че са пили. Първите полицаи, които са били на мястото, били те с Б.. Не знае каква е била причината за спречкването. Задължение на колегите му е било да съберат имената на очевидците. Негово задължение било да запази сигурността на подсъдимия. Според показанията на свид. Б. подсъдимия не оказал никаква съпротива при задържането му.

СЪДЪТ напълно кредитира като последователни и непротиворечиви свидетелските показания на следващата група гласни доказателства тези, чийто източник са показанията на свидетелите са С. С., Л.У. и А. Д.. Те са изцяло насочени към очертаната фактическа обстановка.

СЪДЪТ кредитира показанията на свид. А. Д., от които се установи, че подс. Д.П. го е попитал в нощта на инцидента дали са „Нападнали ли някого?". Подс. П. обаче тръгнал към светофара, Л. се опитала да го спре, но не успяла. Л. също се

уплашила и тръгнала към светофара, Според показанията му е имало и други хора там. Дръпнал Л. настрани и видял малко преди магазинчето за цигари, че имало нож на земята. Бил сгъваем и е имало нещо червено на него – предполага - кръв. В един момент до светофара видял, че лежало едно момче на 4-5 м, като около него имало поток от кръв. Според показанията на свидетелите трима-четирима държали подсъдимия на земята. Не си спомня добре. Останалите хора били всички наоколо. Твърди, че не видял нито Д. да напада групата, нито пък те да го нападат и също така не е имало никакви действия от групата с/у тях тримата. Когато Д. е тръгнал към групата не е видял да е носел нещо със себе си.

СЪДЪТ напълно кредитира като последователни и непротиворечиви свидетелските показания на следващата група гласни доказателства тези, чийто източник са показанията на свидетелите М.Н., Л.Т., В.Г., Н.К., Емил Янков и Н.П..

СЪДЪТ напълно кредитира като последователни и непротиворечиви свидетелските показания на В.Г. и Л.Т.. В показанията си същите обясняват, че са възприели как група момчета хвърлят предмети – камъни по подсъдимия. Според показанията на свид. Г. пресичайки трамвайната линия същият е видял, че на платното лежи момче по гръб, но казва, че не знае кога е паднал там и защо, т.е. свидетелите са възприели събитията след нанасянето на прободната рана на свид. З. и фаталната прободна рана на М.. В показанията си свидетелите Г. и Т. също така ясно описват групата, която пее песни на Л., движат се по бул. С., а след това се обръщат и преследват лице на 10 м. от метрото, бият го жестоко за около 30-40 сек. Тези двама свидетели не са свързани нито с групата, нито с подсъдимия и нямат причини да лъжат. Те са виждали ясно, били са близо и са чули, че Д. говори на английски. Техните истории са последователни, не се променят от първия момент на разследването, те са много ясни, по отношение на това къде се случва атаката и за отделното нападение преди будката.

СЪДЪТ кредитира и показанията на свид. К.К. – при отиването си заварил подсъдимия по очи на земята, а други да крещат „Убиха приятеля ни!“. В подкрепа на изложеното и за което съдът кредитира са показанията на свид. Н.К., чието внимание е насочено от Е. Я., и към този момент същия е констатирал: ”Личеше си, че нещо сериозно се е случило.”, т.е. отново възприятията на свидетелите са след извършване на деянието.

Обсъдените групи свидетелски показания са логични, последователни и безпротиворечиви, подкрепят се от цяла система косвени и контролни доказателства по делото, както гласни, така и писмени и в този смисъл и следва не следва да се обсъждат поотделно, както и следва да се кредитират при формирането на вътрешното убеждение за постановяване на съдебния акт.

СЪДЪТ кредитира изцяло и приетите писмени доказателства по делото като непротиворечиви и кореспондиращи на останалия доказателствен материал.

При обсъждане на обясненията на подсъдимия СЪДЪТ несъмнено следва да вземе предвид, че те са, както важен източник на доказателства, така и защитни тези, упражняването на които не е подсързано със задължение за разкриване на обективната истина. Затова истинността на твърдените от подсъдимия факти следва да бъде внимателно проверявани. За съда възниква задължението да прецени задълбочено това доказателствено средство в контекста на показанията на останалите свидетели, на другите обективни доказателства по делото, на плоскостта на собствената му логичност и вътрешна убедителност.

СЪДЪТ кредитира изцяло заключението на СМЕ № 1166/2007 г.в която се разбира причината за смъртта на А. М., а именно че е полученото прободно прорезно

нараняване на гръдния кош със засягане на левия бял дроб и сърцето, довели до остра кръвозагуба и хемопневмоторакс. Смъртта е била неизбежна и е настъпила бързо.

Негативният резултат от СХЕ № 2/2008 г. дава основание за извода, че непосредствено преди смъртта А. М. не е бил повлиян от наркотични вещества и силно упойващи лекарствени средства. Резултатът от СХЕ № А-2/2008 г., а именно 2,90 промила етилов алкохол установен в кръвта на А. М., дава основание за извода, че непосредствено преди смъртта си същия е бил в тежка степен на алкохолно повлияване.

СЪДЪТ кредитира изцяло заключението на СМЕ относно характера и вида на нараняванията причинени на пострадалия А.З., същият е получил прободно порезна рана, с леко кос ход, нанесена в дясната половина на гръдния кош на ниво 10-11 ребро, непроникваща в гръдната или коремната кухина. Характерно при прободни рани е липсата на чувство за болка, което се появява по-късно. Към момента на инцидента пострадалия А.З. е бил повлиян от действието на алкохол и се е намирал в средна степен на алкохолно повлияване. СЪДЪТ кредитира изцяло заключенията на СМЕ, че прободно порезните рани на пострадалите А. М. и А.З. отговарят да са получени в резултат от нараняване с изследвания нож, а именно ножът тип "пеперуда", който подс. Д.П. твърди, че е взел от дома на св. С. Г. Й. С. и който съгласно другите свидетелски показания е държал и е размахвал срещу всички, респ. нанесъл смъртоносното пробождање на А. М. - раневия канал съответства на цялата дължина на острието на изследвания нож, като острието е проникнало до дръжката на ножа, преодоляно е съпротивлението на дрехите, еластичността на кожата, междуребрната мускулатура с нараняване по съседство на две ребра, преминало през белия дроб, стената на лява камера на сърцето и междукламерната преграда, което дава основание за извода, че ударът е нанесен със значителна сила. Ножът напълно отговаря на оръжието, с което е причинена подобна порободно прорезна рана на пострадалия А.З., като ножът е бил в посока почти хоризонтална на дължината на тялото.

СЪДЪТ кредитира изцяло обектите обозначени в СМЕ, а именно по дрехите на пострадалия А.З. по досъдебното производство като обекти: № 3 - представляващ сива плетена жилетка е фиксиран в областта на гърба в дясно на 28 см. от долния свободен ръб и на 7 см. от десния страничен шев напречно разположен прорез с дължина 22 мм., в дясно под него зацапване с червено кафява материя, № 4 представляващ памучна риза марка "Т. Т."/Т. Т./ установен напречно разположен прорез с цепковидна форма с дължина 26 мм., а на 17 мм. От този прорез назад и успоредно на него е установен друг прорез разположен напречно с дъговидна форма и дължина 20 мм., а по обект № 5 представляващ черно яке с качулка марка "Т.Т." е установена в областта на гърба в дясно на 30 см. от свободния ръб два косо разположени прореза успоредни помежду си на разстояние между тях 0,9 см., като прорезите са дълги по 28 мм.. Посочените прорези съответстват и на тези установени на обект № 6 представляващ синьо яке марка „Т.” /”Т.”/.

По дрехите на пострадалия А. М. обозначени в СМЕ по досъдебното производство като обекти: № 9 представляващ вълнена жилетка "Б." е установен в ляво странично непосредствено зад страничния шев на 2 см от него и на 25 см. от долния свободен ръб косо разположен прорез дълг 32 мм., със зацапвания червено кафяви, № 10 черна риза на бели райета в областта на гърба в ляво на 33 см. от долния свободен ръб и на 5 см. от страничния шев е разположен косо прорез с дължина 26 мм и № 11 представляващ черна тениска с фиксиран в ляво странично на тениската косо разположен прорез дълг 26 мм., а по останалите обекти №7/панталони/, № 8 /маратонки "У.", № 12 /боксери/ и № 13 чорапи са

установени червеникаво кафяви зацапвания съвпадащи с кръвнотруповата принадлежност на пострадалия.

Прорезите по дрехите на пострадалите А. М. и А.З. отговарят да са причинени с изследвания нож /Обект № 1/, респ. ползван от подсъдимия.

СЪДЪТ кредитира СХЕ на А. М. , че е с кръвна група О/алфа, бета/, А.З. е с кръвна група А/бета/, подсъдимия е с кръвно групово принадлежност О/алфа, бета/. По предоставения за изследване нож видно от заключението на СМЕ на вещественно доказателство № 16/2008 г. по същия е доказано наличие на човешка кръв с кръвно групово принадлежност О/алфа, бета/, т.е. на А. М..

Подсъдимият съгласно СХЕ № а-219/2007 г. е с концентрация на етилов алкохол в кръвта - 0,15 промила, а в урината 0,26 промила, като към момента на извършване на деянието концентрацията на алкохол в кръвта му е била около 1,00 промила, а с оглед заключението на СХЕ № 54/2007 г. не е доказано наличие на базисни вещества и алкалоиди, вкл. опиати, фенотиазинови и бензодиазепинови производни. СХЕ № а-218/2007 г. доказва, че пострадалия А.З. към инкриминираната дата е бил с 1,8 промила етилов алкохол в кръвта.

По ДП са назначени СМЕ на веществените доказателства съответно № 16/2008 г. и № 17/2008 г. на ОЕКД-СДП и ДНК експертиза на веществените доказателства под № 18/2008 г. на "ДНК анализи" към ЦЕКИИ при НИКК-МВР.

СЪДЪТ кредитира изцяло заключението на назначената по делото експертиза на оптичен носител СД с рег. № Я 178/04.01.2008 г. от "В.-СД1, извършена от НИКК-МВР ЦИКМИ, респ. Протокол 08/ДОК-051, съгласно които са изследвани 6 файла, установяващи движенията на групата, регистрирани в интервала 01:10:01-31 ч. ,която последователно влиза във входа на подлеза по посока на банка "У.", напуска подлеза по стълбите, част от групата се разделя, като част от лицата преминават кръстовището на бул. "С." по посока на ресторант "Х.", а останалите остават пред осветения щанд, след което откъм църквата по посока на трамвайната спирка се придвижва лице облечено в тъмни дрехи, което ръкомаха към лицата от групата, намираща се пред щанда, три от тях го обграждат, но остават на дистанция и между тях и лицето с тъмни дрехи няма видим контакт. Ниската резолюция на изображението, разфокусираното изображение, недостатъчната осветеност и голямото разстояние на камерата до групата не позволяват да се проследят с точност движенията на лицата, участващи в нея. Практически невъзможно е да се идентифицират отделните лица в групата фигури, в т.ч. и подс. Д. П.. По отношение на видеозаписите от камерите, монтирани на сградата на М. на з., видно от писма № 66-00-1/07.01.2008 г. и № 11-02-05/25.02.2008 г., записването се осъществявало към инкриминираната дата от три видеокамери/две за наблюдение на входа на МЗ и една от към ул."Лом", като записите са в непрекъснат режим на хард диск на компютърна конфигурация. Монтираната от лявата страна на входа на МЗ камера се ограничава от съществуващата козирка над входа, като наблюдението е в сектор от около 45 градуса, а през нощта наблюдението е ограничено и се вижда само осветената част пред входа на МЗ на далечина до 10 м. Втората камера прави наблюдение в далечина до 15 м. и ширина до 5 м. от сградата, т.е. лицата участвали в инцидента при движенията си първоначални и последващи, не са попаднали в обсега на камерите за заснемане. Записа от нощта на 27 срещу 28.12.2007 г. е автоматично изтрит за сметка на последвалите записи.

СЪДЪТ кредитира изцяло и заключението на Съдебно-психиатрична и психологична експертиза, че към инкриминираната дата подс. Д.П. няма налично или понесено в миналото душевно заболяване, бил е в състояние на обикновено алкохолно

опиване в лека степен, разбирал е свойството и значението на деянието и е могъл да ръководи постъпките си.

Оценката на показанията на вещите лица показва, че те се отличават с безпристрастност и добросъвестност, като не съдържат противоречия с останалия доказателствен материал.

ОТ ПРАВНА СТРАНА :

Подсъдимият **Д.П.** е извършил от обективна и субективна страна престъплението, за което е обвинен - опит за убийство на повече от едно лице, извършено по хулигански подбуди по чл.116,ал.1,т.4.пр.3 и т.11 вр. с чл.115, вр. чл 18 ал.1 от НК. По делото действително несъмнено се установява, че подс.П. е извършил инкриминираните му в този пункт на обвинението действия. Деянието съставлява система от телодвижения, извършени от подсъдимия и насочени към умъртвяване на всеки един от двамата пострадали поотделно.

Нарушени са обществените отношения, свързани със защитата на правото на живот на отделния индивид, на неговата телесна цялост и неприкосновеност както и са увредени две отделни физически лица като са им причинени съставомерни увреждания, довели до леталния изход за единият от тях.

От обективна страна, подс. Д.П. е осъществил деянието, за което му е повдигнато обвинение, видно от СМЕ на веществени доказателства № 2/2008 г., с метален нож със сребрист цвят тип "пеперуда", с обща дължина 28,5 см, дължина на режещата част 12,3 см., дръжка състояща се от две части, като едната-горната е с 3 кръгли отвора в началната част, след което дъговидно се разширява и там се наблюдават 6 отвора с овална форма, след което се стеснява и има 1 кръгъл отвор, долната част на дръжката е с отвор за захващане с ръка, който е оформен като бокс състоящ се от две части с дължина 10,8 см., режещата част е с остър връх, един режещ ръб и ширина при дръжката 30 мм., умишлено умъртвил А. М. и направил опит умишлено да умъртви А.З., като деянието представлява опит за убийство на повече от едно лице и е извършено по хулигански подбуди.

От субективна страна подсъдимия е действал при форма на вина пряк умисъл - съзнавал е обществено опасния характер на деянието, предвиждал е неговите обществено-опасни последици и е искал настъпването на тези последици. Като се има предвид, че подс. Д.П. си е послужил с нож тип "пеперуда", местата на нанесените удари на пострадалите А. М. и А.З., тяхната сила, налага се извода, че намерението му е било да умъртви и двамата и, че е действал с пряк умисъл за убийство. Пострадалият А.З. в момента на нанасянето на прободната рана, обръщайки се и залитайки е успял да избегне добре премерения и насочен смъртоносен удар на подсъдимия, поради която причина по отношение на него, изпълнителното деяние е довършено, но не са настъпили предвидените в закона и исканите от подсъдимия общественоопасни последици. В съзнанието на подсъдимия е съществувал умисъл за убийство на повече от едно лице. Телодвиженията, обективно отразени като установени факти и изследвани от съдебномедицинските експерти, са твърде целенасочени и са водели единствено и само до настъпването на смърт. Това са съзнателни действия, които са представени в съзнанието на дееца като ясна картина на бъдещото сигурно събитие, а и какво друго може да бъде нанасянето на тежки и многобройни удари в областта на такъв жизнено важен център, какъвто е гръдния кош. Поради това наличието на пряк умисъл за всяко едно от двете деяния следва да се приеме, че е категорично установено. Нараняванията на А. М. и А.З. са причинени непосредствено едно след друго и представляват една непрекъсната дейност.

Следва да бъде обсъден доводът на защитника на подсъдимия С.П., че деянието на сина му е извършено при неизбежна отбрана, или алтернативно при превишаване на пределите и.

Съгласно задължителните за съда указания, дадени в Постановление на Пленума на ВС № 12/29.XI.1973 г. по н.д. 11/73 г. , неизбежната отбрана предполага нападение, което не е позволено от закона. Когато „отбраняващия се” съзнателно провокира с активни действия нападение с цел да лиши от живот или да причини телесна повреда на друго лице, не може да се позовава на неизбежна отбрана, а следва да отговаря на общо основание. Съгласно приетата по-горе фактическа обстановка, подсъдимият е навлязъл между групата момчета, държейки ножа, като ги бутал; те се разпръснали, а той крещял и посягал да мушка с ножа си към тях. От описаното дотук няма данни групата момчета да е понечила да нападне подсъдимия П., точно обратното - те са се разбягали от нападението му и нещо повече – то ги е изненадало напълно, което е видно от въпроса на пострадалия З.: „Какво правиш бе, какъв е тоя нож?”. От казаното дотук е видно, че подсъдимият П. не е бил нападател от групата, а обратното- той е нападнал, държейки ножа, размахвайки го и викайки.

Едновременно с това следва да се отбележи, и че не е приложим институтът на мнимата неизбежна отбрана, защото от думите на подсъдимия „Ноу фашизъм!”, извикани на развален, но добре разбираем български език със силен английски акцент е видно, че той не се отбранява, а напада лица, които смята за фашистки настроени.

Пред настоящия съдебен състав не беше доказано да е имало непосредствено, противоправно нападение над друго лице, различно от подсъдимия, което той да се е насочил да защитава. По делото не са събрани доказателства в подкрепа на защитната теза на подсъдимия, че групата е била лице от ромски произход, нито за неговата самоличност.

От казаното дотук е видно, че не е налице хипотезата на неизбежна отбрана, поради липсата на противоправно нападение от страна на пострадалите лица, нито е налице хипотезата на мнима неизбежна отбрана, поради липсата на формирани представи у подсъдимият, че срещу него или срещу друго лице се извършва непосредствено противоправно нападение.

Хулиганските подбуди са елемент от субективната страна на конкретното деяние - опит за убийство на повече от едно лице извършено по хулигански подбуди, т.е. налице е проява на обществено място от страна на подсъдимия, изразяваща се в явно и грубо неуважение към обществото и в частност желание да противопостави себе си на обществото, на неговите правила, да прояви груба сила, гаврене и издевателство над личността, лишавайки я от право на живот. За хулиганските подбуди при осъществяване на деянието решаващият съдебен състав прави извод от арогантното поведение на подсъдимия преди осъществяване на изпълнителното му деяние, силата на нанесените удари върху двамата пострадали и множеството замахвания с ножа ,които подсъдимият е осъществил между нараняванията на двамата пострадали.

ПО НАКАЗАНИЕТО :

На първо място трябва да се съобрази изключително високата обществена опасност на деянието. Това престъпление е за убийството като цяло. Иначе убийствата като умишлени престъпления бележат изключително висока динамика, поради което наказателно-правната политика следва да бъде безкомпромисна и твърда, тъй като този род престъпления най-силно засягат социално организираната структура на обществото и обезсмислят охранителната роля на държавата по отношение живота и здравето на нейните граждани.

Наказанието следва да се определи по реда на чл.54 от НК, тъй като с оглед резултата наказанието в рамките на предвидената от закона санкция няма да бъде явно несправедливо.

СЪДЪТ съобрази и всички останали обстоятелства, които имат значение при определяне на наказанието.

При определяне вида и размера на наказанията наложени на подсъдимия Д.П. за извършено престъпление по чл.116,ал.1,т.4.пр.3 и т.11 вр. с чл.115,вр.чл 18 ал.1 от НК, СЪДЪТ прецени обществената опасност на деянията оцени смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства съгласно изискванията на закона.

Като **смекчаващи отговорността** обстоятелства следва да се отбележат младата му възраст, чистото му съдебно минало, липсата на каквито и да е данни подсъдимият да е криминално проявен; изключително добрите му характеристични данни, подкрепени от комплексната СППЕ и приложените към делото лични характеристики, наличието на повишено съдържание на алкохол у пострадалия А. М..

Като **отегчаващи отговорността** обстоятелства СЪДЪТ намери многобройните квалифициращи обстоятелства - опит за убийство на повече от едно лице и извършено по хулигански подбуди. Този подсъдим не се е съобразил с изискванията на обществото, напълно ги е пренебрегнал, демонстрирайки брутално пренебрежението си към това общество. С положителност може да се твърди, че този подсъдим нищо не може да го възпре в реалния общественно конструиран свят да не извърши подобно или друго престъпление. Неговите естествени връзки с това обществото, сам подсъдимия се е поставил извън и над обществените си задължения и обществения регламент, като връщането му в това общество крие пълната и неизбежна опасност да извърши престъпление. Морално-етичните му задръжки са заличени с престъпния акта на непоносимо за обикновените човешки представи насилие. Подсъдимият е прекрачил всички възможни прагове на тези задръжки по отношение на пострадалите.

За всяко едно от двете деяния съдът намери, че оценките за обществената опасност на деянието и на дееца ескалират. Второто деяние е заличило всякакви морални прегради и респект към обществените и законови забрани.

За извършеното от подсъдимия Д. П. престъпление по чл. 116 вр. с чл. 115 НК, СЪДЪТ при условията на чл.54 от НК , наложи на същия наказание в размер на двадесет години **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**. При индивидуализацията на наказанието СЪДЪТ счете, че същото следва да се определи при превес на отегчаващите отговорността обстоятелствата, имайки предвид начина на извършване на престъплението - по хулигански подбуди и опит за убийство на повече от едно лице които се явяват все квалифициращи признаци което обуславя завишена степен на обществена опасност на дееца,като съгласно разпоредбата на чл.47,,ал.1,бук.”А” ЗИН бе определен първоначален **СТРОГ РЕЖИМ НА ИЗТЪРПЯВАНЕ НА НАКАЗАНИЕТО**.

СЪДЪТ счете, че така наложеното наказание би реализирало целите на наказанието и би спомогнало за поправяне на подсъдимия.

Мотивиращо при определянето на наказанието”Лишаване от свобода” и различния размер спрямо подсъдимия са характеристиките и особеностите на конкретното престъпно деяние .

Ръководещо при определянето на наказателна санкция на подсъдимия са обстоятелството дали е осъждан, има ли добри характеристични данни, както и видът на изпълнителното деяние. При преценка вида на наложеното наказание на подсъдимия СЪДЪТ обсъди гореизложените съображения, касаещи високата степен на обществена опасност на осъществяваното престъпление с оглед начина му на извършване и резултата от престъпното деяние. Също така с оглед на изложеното по отношение на

наказателната санкция СЪДЪТ счита, че ще бъдат постигнати целите на специалната и генерална превенция, като налагането на по-леко наказание от така определените на подсъдимите би било нарушение на разпоредбата на чл.36 и не съответстващо на основните принципи при индивидуализация на наказателната отговорност и формираните критерии за справедливост.

ПО ГРАЖДАНСКИТЕ ИСКОВЕ:

Родителите А. и Х. М. са несъмнено най-близките родственици на пострадалия А. М.. Действително за тях по- ценно от живота на децата им не съществува.Смъртта на тяхното дете е настъпила непредизвикана, по един жесток начин, който несъмнено се отразил на дълбочината на тяхното преживяване ,на тяхното страдание. Загубата е неизмерима и неоценима в пари. Продължителността на търпените болки и страдания не може да бъде ограничена във времето и тази тяхна загуба съгласно правилата на правосъдието в случая, макар и далеч недостатъчно и адекватно, може да бъде репарирана само с пари. Претендираните суми надали могат да възстановят поне отчасти загубата, но съдът има на разположение само този способ. Поради това СЪДЪТ намери, освен че иска е основателен, че той е доказан и по размер като го уважи напълно. Подсъдимият Д.П. трябва да заплати на гражданските ищци Х. и А. М. сумата от 200 000 двеста хиляди лева **на всеки един** от тях поотделно, ведно със законните лихви, които се дължат от момента на увреждането.

По отношение на предявеният гражданския иск от А.З., в размер на 50 000 лв. – за причинени имуществени вреди СЪДЪТ намери, че той е основателен и доказан по един несъмнен начин. По начало исковото основание почива на деликта, а в случая съгласно обвинението има едно престъпление по отношение на А.З. и съответно един деликт. С обсъдените по-горе доказателства е доказан напълно претендирания размер на неимуществените вреди, причинени с деянието, поради което искът за сумата от 50 000 лв. беше уважен изцяло.

Деецът е признат за виновен изцяло по предявеното му обвинение, затова следва да бъде приложен **чл.169 ал.2 от НПК** и той да бъде осъден да заплати в полза на държавата и по сметка на СГС направените по делото разноски в размер на **13 893.67/тринадесет хиляди,осемстотин деведесет и три и 0.67 /лева**. Той трябва да заплати по същия начин държавна такса в размер на **18 000.00 /осемнадесет хиляди лева**, съставляваща **4%** от уважените в пълен размер граждански искиове, както и сумата от **12 /дванадесет / лева** за служебно издаване на изпълнителен лист на основание **т.7 от Тарифа № 1 към чл. 1 от ЗДТ**.

С присъдата си СЪДЪТ ЗАЧИТА предварителното задържане по отношение на подсъдимия

Мотивиран от изложените съображения СЪДЪТ постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕН СЪДИЯ :